

Ο παροικιακός Τύπος τα τελευταία 50 χρόνια

Γράφει ο Γ. Χατζηβασιλίδης

Μέρος 16

Ενώ η απόπειρα «εισπήδησης» τού Πατριαρχείου Ιεροσολύμων στην Αυστραλία προκάλεσε έντονες ανησυχίες στην ομογένεια που ήδη υπέφερε τις συνέπειες από την αποσκίρτηση των Κοινοτήτων από την Αρχιεπισκοπή, η Συμφωνία τής Αθήνας τον Οκτώβριο 1992 προκάλεσε μεγάλο ενδιαφέρον και ελπίδες για πιθανή λύση τού «εκκλησιαστικού» προβλήματος, αλλά και κάθετη διάσπαση μέσα στην Κοινότητα.

Πραγματικά, το 1993 ήταν μια πολύ δύσκολη χρονιά για την Κοινότητα και ειδικότερα για το συμβούλιό της που υποστήριζε τη Συμφωνία τής Αθήνας και προσπαθούσε να πείσει τα μέλη της ότι έπρεπε να την εγκρίνουν με την ψήφο τους σε ειδική συνέλευση. Όμως αντιμετώπιζε μια απίστευτα σκληρή αντίδραση από αυτούς που για πολλούς λόγους, θρησκευτικούς, πολιτικούς και οικονομικούς ακόμη, έβλεπαν με κακό μάτι οποιαδήποτε συμφωνία με την Αρχιεπισκοπή και συνεργασία με τον Στυλιανό.

Από τους αντιπάλους τής Συμφωνίας σχεδόν αμέσως ιδρύθηκε η Επιτροπή Προστασίας τού Κοινοτικού Θεσμού που συνεδρίασε για πρώτη φορά στα γραφεία τού ΠΑΣΟΚ στο Σίδνι, αλλά δημιουργήθηκαν και περίεργες συμμαχίες κομμουνιστών με ακροδεξιούς και άθεων με θρησκόπληκτους Καντιωτικούς εχθρούς τού Αρχιεπισκόπου. Όπως ήταν φυσικό, ο παροικιακός Τύπος έπαιξε σημαντικό ρόλο στη δημόσια συζήτηση για τη Συμφωνία τής Αθήνας και τις μάχες που δόθηκαν μέσα στην Κοινότητα. Ο «Κήρυκας» αγκάλιασε τους κομμουνιστές εχθρούς του και διέθεσε τις σελίδες του για πύρινα άρθρα τους εναντίον τού συμβουλίου τής Κοινότητας και τής Συμφωνίας τής Αθήνας, ενώ ο «Κόσμος», συνεπής στις αρχές του για μια παροικία ενωμένη υποστήριξε το συμβούλιο τής Κοινότητας και τη Συμφωνία τής Αθήνας.

Τώρα, βέβαια, η κατάσταση έχει αλλάξει ριζικά και πολλοί πρώην φίλοι τότε έχουν γίνει άσπονδοι εχθροί, ενώ πρώην άσπονδοι εχθροί τότε έχουν συμφιλιωθεί, όμως δεν μπορούμε να μην αναφέρουμε ότι η μεγάλη σύγκρουση μέσα στην Κοινότητα, παρά την σκληρότητά της ήταν και ένας θρίαμβος των δημοκρατικών διαδικασιών στον ιστορικό λαϊκό φορέα. Κανείς άλλος φορέας δεν θα μπορούσε να επιβιώσει μια τόσο σκληρή αντιπαράθεση, στην οποία πολύχρονη φιλίες διαλύθηκαν και οικογένειες ακόμη διχάστηκαν. Αν έλειπαν, τουλάχιστον, οι μαζικές εγγραφές νέων μελών που χάθηκαν από την Κοινότητα όταν έληξε το πρόβλημα και κάποιες αξέχαστες ασχήμιες, ειδικά στην έκτακτη γενική συνέλευση στο Δημαρχείο Μάρικβιλ...

Η μεγάλη σύγκρουση στην Κοινότητα έφτασε μέχρι το Κομμουνιστικό Κόμμα Αυστραλίας και προκάλεσε διάσπαση ανάμεσα στους έλληνες κομμουνιστές όταν το ΚΚΑ τους συμβούλευσε να μην απορρίψουν ασυζητητί την Συμφωνία τής Αθήνας και πολλοί από αυτούς αποχώρησαν από το Κόμμα, κάτι πολύ ασυνήθιστο δεδομένης τής υπακοής των συντρόφων στα κόμματά τους.

Τελικά, το διοικητικό συμβούλιο κέρδισε όλες τις ψηφοφορίες για την έγκριση τής Συμφωνίας τής Αθήνας και σε συνάντηση τού Χάρη Δανάλη και Νίκου Παπανικήτα με τον Αρχιεπίσκοπο, ο Στυλιανός φάνηκε συνεργάσιμος, μέχρι που οι ανεξάρτητες Κοινότητες στις άλλες πολιτείες απέρριψαν τη Συμφωνία και η Κοινότητα Σίδνι βρέθηκε απομονωμένη. Όμως στην τελική απόρριψη τής Συμφωνίας τής Αθήνας συνέβαλε η φημισμένη πια ομιλία τού προέδρου τής Κοινότητας, Χάρη Δανάλη, σε κοινοτική εκκλησία στο Νιουκάστλ όπου άσκησε κριτική στον Στυλιανό, ο οποίος απουσίαζε στην Ελλάδα.

Ο κ. Δανάλης έκανε την κριτική του για εσωτερική κατανάλωση σε ένα κοινοτικό περιβάλλον πολύ «αντιστυλιανικό» και δεν περίμενε ότι θα τύχει δημοσιότητας, αλλά κάποιος καλοθελητής μαγνητοφώνησε την ομιλία του που έστειλε δεόντως σε ραδιοεκφωνητή στο Σίδνι, ο οποίος θεώρησε καλό να την αναμεταδώσει σε εκπομπή του. Ο Στυλιανός εξαγριώθηκε και αν δεν κάνω λάθος, τότε απέσυρε τους ιερείς τής Αρχιεπισκοπής από τις δύο κοινοτικές εκκλησίες, που έμειναν χωρίς ιερείς για πολλές εβδομάδες, ενώ έγιναν θορυβώδεις διαμαρτυρίες κοινοτικών θρησκευομένων για το πρόβλημα αυτό κατά την επίσκεψη τού Οικουμενικού Πατριάρχη στο Σίδνι.

Θα πρέπει στο σημείο αυτό να αναφέρουμε ότι στις εκλογές του 2004, δεν είχε υποβάλει υποψηφιότητα ο Νίκος Παπανικήτας ύστερα από διαφωνία του στις συζητήσεις για τη διαμόρφωση κοινού ψηφοδέλιου και ο Χάρης Δανάλης επανεξελέγη πρόεδρος σε ένα συμβούλιο με εχθρούς τής Συμφωνίας τής Αθήνας. Παρόλο που στο νέο συμβούλιο συμμετείχαν εχθροί τής εφημερίδας μας και φίλοι των επαγγελματικών αντιπάλων μας, ο «Κόσμος» συνέχισε τη συνεργασία με την Κοινότητα επειδή πιστεύουμε ότι τα άτομα πάνε κι έρχονται, αλλά οι θεσμοί παραμένουν και πρέπει να τους υποστηρίξουμε επειδή χωρίς αυτούς η παροικία θα ήταν πολύ φτωχή, αν όχι ανύπαρκτη.

Με το νέο συμβούλιο, ένας γνωστός μεγαλοεπιχειρηματίας συμπάροικος φίλος τού Στυλιανού προσπάθησε να συμφιλιώσει την Αρχιεπισκοπή με την Κοινότητα και για να τον βοηθήσει στις προσπάθειές του, το συμβούλιο τής Κοινότητας δημοσίευσε μια πολύ ταπεινωτική συγνώμη για

“Εφημερίδα δεν είναι ένα άσπρο χαρτί μουτζουρωμένο με μελάνι για να τυλίγουμε τα σκουπίδια. Είναι ζωντανό πράγμα που πρέπει να σε βόμαστε γιατί είναι δάσκαλος που σε διδάσκει, δημόσιος κήρυκας που σε ενημερώνει, επιθεωρητής που ελέγχει τα πάντα, διασκεδαστής για να σε ψυχαγωγεί, πιστός φίλος που σου κρατά παρέα και τέλειο συμπλήρωμα τού καφέ”.

τα «λάθη» που έγιναν στο παρελθόν κλπ. Όμως, ούτε η συγνώμη αυτή έφερε την πολυπόθητη ομόνοια στην παροικία. Να προσθέσουμε ότι τότε περίπου έκλεισαν δύο από τις κοινοτικές εκκλησίες και πουλήθηκε το κτήριο τής μιας.

Στο μεταξύ, ο «Κόσμος» είχε εδραιωθεί, είχε γίνει δισεβδομαδιαίος και απολάμβανε την αγάπη και εμπιστοσύνη τής παροικίας, ενώ τα γραφεία του είχαν μεταφερθεί σε ευρύχωρους χώρους σε ιδιόκτητο κτήριο στο Capterbury, ύστερα από προσωρινή φιλοξενία στα τυπογραφεία τού γνωστού συμπάροικου και φίλου τής εφημερίδας μας, Σωτήρη Χαλκέα, που χάσαμε πριν μερικές εβδομάδες.

Να πούμε ακόμη ότι ενώ στο μεταξύ ο «Κήρυκας» είχε κλείσει το γραφείο του στην Αθήνα, ο «Κόσμος» είχε διορίσει ανταποκριτή έναν ευσυνείδητο και εργατικότατο νέο, τον Γιώργο Φούντα, ο οποίος για πολλά χρόνια μάς έστειλε τις τελευταίες ειδήσεις από την πατρίδα.

Στα νέα γραφεία μας είχαμε την καλή τύχη να συνεργαστούμε με σπουδαίους συναδέλφους όπως την Κατερίνα Ορφανίδου, τη Χρύσω Χρυσάνθους που επέστρεψε στην Κύπρο, τον Νίκο και την Τάνια Γρίβα, την Κούλα Μιχαήλ και την αδελφή της Ρία, που είναι πάλι μαζί μας τώρα, την Τζίνα Τσουτσουρα, τον Αντώνη Πετρόγιαννη πριν επιστρέψει στην Ελλάδα, την Άννα Αρσένη, τον Παναγιώτη Διαμάντη για τις αγγλικές σελίδες και τον Παναγιώτη Νικολάου στα αθλητικά, ενώ επέστρεψε κοντά μας και ο Γιώργος Τσερδάνης.

Το 1994, με πρόταση τού Γιώργου Μεσσάρη ταξίδευσα στη Σιγκαπούρη για να επισκεφθώ και να γράψω τις εμπειρίες μου για τις εντυπωσιακές εγκαταστάσεις των Singapore Airlines και τον τρόπο που εκπαιδεύονται οι εργαζόμενοι της, ένα πολύ ενδιαφέρον ταξίδι που συνεχίστηκε στην Ελλάδα.

Εκεί συναντήθηκα με την «μητέρα» τής Συμφωνίας τής Αθήνας, Βιργινία Τσουδερού, μια ευγενέστατη μορφή τής πολιτικής, που μου έδωσε συνέντευξη στην οποία μεταξύ άλλων εξέφρασε την απογοήτευσή της για την απόρριψη τής Συμφωνίας τής Αθήνας, αλλά και τις τύψεις της επειδή δεν επισκέφτηκε την Αυστραλία για να εξηγήσει τη Συμφωνία στην ομογένεια και να συνηγορήσει υπέρ τής αποδοχής της.

Τότε συναντήθηκα και με τον υφυπουργό Εξωτερικών, Γρηγόρη Νιώτη, που μόλις είχε αναγγείλει τη (βιαστική) ίδρυση τού ΣΑΕ για να κολακεύσει τον Ανδρέα Παπανδρέου επειδή κυκλοφορούσαν φήμες ότι θα έχανε τη θέση του στο υπουργικό συμβούλιο.

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, σείονται τα θεμέλια τού «Κόσμου»